

El decàleg del Papa perquè les religions parin la Tercera Guerra Mundial

Filippo MONTEFORTE / AFP

[Ary Waldir Ramos Díaz](#) - publicat el 14/09/22

Kazakhstan. Congrés de Líders Religiosos. El Papa va parlar d'una "religiositat autèntica" que no fa servir el nom de Déu per promoure la guerra total.

“No justifiquem mai la violència . No permetem que allò sagrat sigui instrumentalitzat pel que és profà. **Que allò sagrat no sigui suport del poder** i el poder no es recolzi en la sacralitat!”

El **papa Francesc** ho va dir en el seu discurs davant el **7è Congrés de Líders de Religions Mundials i Tradicionals** a Nur-Sultan, Kazakhstan, aquest dimecres 14 de setembre de 2022.

«Conscients dels horrors i errors del passat, unim els nostres esforços perquè mai més el Totpoderós sigui ostatge de la voluntat del poder humà», va afegir.

El Bisbe de Roma es va presentar com un líder espiritual que crida els líders religiosos i civils mundials a aturar la **Tercera Guerra Mundial ja no «en trossos»**.

En el seu segon dia al Kazakhstan, la crida urgent perquè les religions i els seus fidels es **“purifiquin” del mal de sentir-se justos** i no tenir res a aprendre dels altres.

Tot just ahir a la nit, el Papa va parlar de la tràgica guerra resultant de la invasió d'Ucraïna i va implorar la pau en el seu primer discurs a les autoritats civils del Kazakhstan reunides a la Sala de Concerts de Kazakh a Nur-Sultan.

"La llibertat religiosa constitueix la millor base per a la convivència civil", va anotar el Pontífex en el seu discurs en presència del president del Kazakhstan, Kassym-Jomart Tokayev.

Francesc segueix els passos del seu predecessor, Joan Pau II, que va venir al Kazakhstan a sembrar esperança després dels tràgics atemptats del 2001.

"Vinc aquí enmig de la boja i tràgica guerra resultant de la invasió d'Ucraïna, mentre altres enfrontaments i amenaces de conflicte amenacen la nostra època".

"Necessitem comprensió, paciència i diàleg amb tothom", va afirmar el Papa. "La llibertat religiosa és el millor llit per a la convivència civil".

El Papa es va dirigir sobretot als líders de les nacions i els va recordar els Acords d'Hèlsinki del 1975, signats per trenta-cinc Estats, entre els quals els Estats Units, l'URSS i gairebé tots els països d'Europa.

En aquesta línia, el passat parla a la confrontació del present, ja que en aquests acords es marca el respecte als **drets de sobirania**, el no recurs a l'ús de la força, la solució pacífica de les controvèrsies, la inviolabilitat de les fronteres, **el respecte als drets humans i les llibertats, incloses les religioses.**

El decàleg del Papa perquè les religions puguin "irradiar la llum" al mig del caos.

A continuació, el decàleg del Papa perquè les religions puguin salvar el món de la guerra total, dels efectes de la pandèmia, construeixin pau i treballin juntes per la cura de la Casa Comuna i "en els temps foscos que vivim", les religions puguin "irradiar la llum del nostre Creador", va dir.

El Papa ensenya amb l'exemple l'obertura a la cultura i la fe d'altres religions. En efecte, el Papa s'ha inspirat per al seu discurs en Abai (1845-1904) poeta, compositor, educador i intel·lectual kazakh amb un sentit profund de religiositat i espiritualitat.

Filippo MONTEFORTE / AFP

1 ITINERARI DE GUARIMENT: NO A L'ODI

Mentre segueixin fent estralls la desigualtat i les injustícies, no cessaran virus pitjors que el Covid: els de l'odi, la violència i el terrorisme.

El Papa lamenta que “és precisament la indigència la que permet la propagació d'epidèmies i altres grans mals que prosperen al terreny de la penúria i la desigualtat. El factor de risc més gran del nostre temps continua sent la pobresa”.

2 DÉU NO ÉS OSTATGE DE LA VOLUNTAT I EL PODER HUMÀ.

Els creients no poden ajudar a destruir la vida i l'obra de l'omnipotent que és amor. Per això, va exhortar per un diàleg respectuós i responsable i un compromís per la pau.

Recordant els horrors i els errors del passat, unim els esforços, perquè mai més l'Omnipotent es torni ostatge de la voluntat de poder humà.

3 PURIFIQUEM-NOS DE LA PRESUMPCIÓ DE SENTIR-NOS JUSTOS

Germans i germanes, purifiquem-nos de la presumpció de sentir-nos justos i de no tenir res a aprendre dels altres; alliberem-nos d'aquestes concepcions reductives i ruïnoses que ofenen el nom de Déu per mitjà de la rigidesa, els extremismes i els fonamentalismes, i ho profanen mitjançant l'odi, el fanatisme i el terrorisme, desfigurant també la imatge de l'home.

Purifiquem-nos, doncs, de la presumpció de sentir-nos justos i de no tenir res a aprendre dels altres», va exhortar Francesc; «Déu és pau i sempre condueix a la pau, mai a la guerra.

4 NO JUSTIFIQUEM MAI LA VIOLÈNCIA.

No justifiquem mai la violència. No permetem que allò sagrat sigui instrumentalitzat pel que és profà. Que allò sagrat no sigui suport del poder i el poder no recolzi en la sacralitat.

5 DÉU ÉS PAU I CONDUEIX SEMPRE A LA PAU, MAI A LA GUERRA.

Déu és pau i condueix sempre a la pau, mai a la guerra.

Comprometem-nos, va convidar el Papa, encara més, a promoure i reforçar la necessitat que els conflictes no es resolguin per l'ús inconclús de la força, les armes i les amenaces, sinó per l'únic mitjà beneït pel Cel i digne de l'home: la trobada, el diàleg, la negociació pacient.

6 LA PAU, COMPROMÍS EDUCATIU CONSTANT.

La pau no sigui el resultat fràgil de negociacions escabroses, sinó el fruit d'un compromís educatiu constant, que promogui els seus somnis de desenvolupament i de futur.

El Pontífex ha pregat als líders religiosos i mundials no gastar diners a la carrera armamentista; invertir en les persones i “no als armaments, sinó en la instrucció”.

7EL CAMÍ DE LA COMPASSIÓ: ENSENYAR A PLORAR PELS ALTRES.

El camí de la compassió és el que ens fa més humans i creients.

La compassió com a camí que porta a la dignitat de la persona humana. “Depèn de nosaltres, a més d'afirmar la dignitat inviolable de tot home, **ensenyar a plorar pels altres, perquè només serem veritablement humans si percebem com les nostres fatigues de la humanitat**” .

8ENS INTERPEL·LA UN DARRER DESAFIAMENT GLOBAL: LA CURA DE LA CASA COMUNA.

Enfront dels canvis climàtics cal protegir (la Casa Comuna), perquè no sigui sotmesa a les lògiques dels guanys.

Francesc va explicar que la Casa Comuna necessita un front comú de les religions per salvar la vida i enfrontar **els canvis climàtics**.

9L'ALTÍSSIM HA DISPOSAT AMB CURA AMOROSA UNA CASA COMUNA PER A LA VIDA.

Pensem per exemple en la desforestació, en el comerç il·legal d'animals vius, en els viviers intensius.

Francesc insisteix que les religions poden salvar la “mentalitat de l'explotació” que devasta la casa que habitem. “No només això; porta a eclipsar aquesta visió respectuosa i religiosa del món volguda pel Creador. Per això és imprescindible afavorir i promoure la cura de la vida en totes les formes”.

10“ARTESANS DE COMUNIÓ”.

No busquem falsos sincretismes conciliadors —no serveixen—...

El Papa fa servir un llenguatge directe per demanar treballar en la diversitat, però conseqüent amb el bé comú, i per ser “artesans de comunió”. "No busquem falsos sincretismes conciliadors -no serveixen-, sinó més aviat conservem les nostres identitats obertes a la valentia de l'alteritat, a la trobada fraterna".